

skede uddannelse, således at dette spørgsmål er afklaret, når de skal vælge mellem uddannelsesydelse og arbejdstilbud.

Ad pkt. m. Finansiering.

For at finansiere revisionen af arbejdstilbudsloven er det aftalt, dels at indføre en bestemmelse om at arbejdsgiverne ved afskedigelse, hjemsendelse m.v. betaler et arbejdsløshedskassemedlem en dagpengegodtgørelse svarende til dagpenge for højst en ledighedsdag, og dels at lønmodtagerne skal betale et øget bidrag til AUD-fonden.

1. Arbejdsgiverbetaling af dagpengegodtgørelse.

Det foreslås, at arbejdsgiverne bidrager til finansieringen af den forstærkede indsats mod langvarig ledighed gennem betaling af en dagpengegodtgørelse svarende til dagpenge for højst en ledighedsdag.

Forslaget sigter samtidig på at nedbringe den andel af ledighedens omfang, der skyldes midlertidige hjemsendelser. Med forslaget gennemførelse vil virksomheder, der foretager hjemsendelser, få et økonomisk incitament til at forbedre produktionsplanlægningen.

Efter forslaget får arbejdsgivere pligt til at betale en dagpengegodtgørelse til arbejdsløshedskassemedlemmerne i forbindelse med afskedigelser og hjemsendelser m.v.

Betalingsforpligtelsen skal kun indtræde, hvis medlemmet har haft en fastere tilknytning til arbejdsgiveren. Det er derfor en betingelse, at medlemmet har været beskæftiget hos arbejdsgiveren svarende til mindst 1 uge med fuld overenskomstmæssig arbejdstid inden for de sidste 4 uger.

Visse virksomheder, navnlig indenfor fiskeindustrien og små håndværksvirksomheder, har kun begrænsede muligheder for at undgå hjemsendelsesledighed og kan derfor på kort sigt have svært ved at leve op til den adfærdsregulering, som er tilsluttet med forslaget.

For ikke at belaste sådanne virksomheder urimeligt hårdt foreslås det indført som en overgangsordning, at arbejdsgivernes betalingsforpligtelse over for samme arbejdsløshedskassemedlem højst kan indtræde 6 gange i 1989 og 10 gange i 1990.

Det er tilstræbt, at ordningen bliver så enkel som mulig at administrere både for arbejdsgivere, arbejdsløshedskasser og medlemmer fremfor at opnå millimeterretfærdige løsninger i hvert enkelt tilfælde. Der stilles derfor alene krav om medlemskab af en arbejdsløshedskasse og ikke krav om, at medlemmet er dagpengeberettiget.

Et af hovedprincipperne i arbejdsløshedsforsikringslovgivningen har altid været at holde forsik-

ringssystemet neutralt ved strejker og lock-out. For at videreføre dette princip, bortfalder betalingsforpligtelsen, såfremt arbejdsophøret skyldes konflikt af denne art på virksomheden. Dette gælder både ved ikke-overenskomststridige og overenskomststridige konflikter.

I følge forslaget bemyndiges arbejdsministeren til at lade betalingsforpligtelsen bortfalde i helt særlige tilfælde. Der tænkes her på situationer, hvor store dele af arbejdsmarkedet, f. eks. i forbindelse med fornyelse af overenskomster, er lammet. Arbejdsministeren vil i en bekendtgørelse kunne suspendere betalingsforpligtelsen, indtil arbejdsmarkedet igen fungerer på normal vis.

2. Forøgelse af lønmodtagernes bidrag til AUD-fonden.

Det foreslås, at lønmodtagerne skal betale et øget bidrag til AUD-fonden.

Bidragforhøjelsen skal indbringe i alt 900 mill. kr. pr. år. Beløbet skal pristalsreguleres i aftaleperioden, som strækker sig over 4 år fra 1. januar 1989.

Da bidragforhøjelsen alene vedrører lønmodtagerne, er forslaget teknisk udformet således, at der fremover vil være to lønmodtagerbidrag, hvor det ene er en fastsættelse af det gældende bidrag, og det andet er bidragsforhøjelsen. Denne sondring er nødvendig for at bevare princippet om, at arbejdsgiverne (via staten) betaler halvdelen af udgifterne til de ordinære arbejdsmarkedsuddannelser. Der vil dog på opkrævninger, lønsedler m.v. alene være anført ét beløb, nemlig det samlede AUD-bidrag, og forslaget vil derfor ikke medføre nogen øget administration for arbejdsgiverne.

Bidragsforhøjelsen foreslås fastsat som en sats i kr. og øre i loven. Denne sats vil være gældende i hele aftaleperioden, dog pristalsreguleret.

Satsen er udregnet på grundlag af et skøn for beskæftigelsen i 1989, og eventuelle beskæftigelsesudsving vil ikke påvirke satsen. Ved fastlæggelsen af satsen er lagt et skøn på 1.985.000 fuldtidsbeskæftigede i 1989 til grund. Den fastsatte sats giver af tekniske årsager (det samlede beløb skal være operativt for arbejdsgiverne) et mindre overskud på ca. 6,1 mill. kr. under forudsætning af de givne beskæftigelsesforudsætninger. Hvis beskæftigelsen skulle blive mindre end forudsat, vil overskuddet svinde evt. blive til et underskud. Såfremt beskæftigelsen f.eks. bliver 1.965.000 i 1989 vil der blive et underskud på ca. 3 mill. kr., idet satsen i så fald er for lav. Således skulle satsen i dette tilfælde sættes til ca. 459,36 kr. mod nu 456,48 kr.

Endvidere er lovbestemmelsen udformet således,